

Warszawa, 15 września 2025 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.287.2025.KKR

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm., dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołań [.....], reprezentowanego przez radcę prawnego [.....], od decyzji Wojewody Pomorskiego z 20 czerwca 2025 r., Nr 71/2025/MKA, znak: WI-III.7840.4.6.2025.MKA,

- 1. utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję, w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nr ewid. 1/1, 1/4, 53, 58/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski,**
- 2. umarzam postępowanie odwoławcze w pozostałej części.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 czerwca 2025 r. Wojewoda Pomorski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany i udzielił Polskim Sieciom Elektroenergetycznym S.A. pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej pn.: „Budowa linii 400 kV Choczewo – Gdańsk Przyjaźń w zakresie od słupa 1 do słupa 64 wraz z połączeniem do bramek SE Choczewo (bez bramki)”, na nieruchomościach położonych w powiecie wejherowskim, gmina Choczewo, obręb 0016 Kierzkowo, obręb 0006 Choczewo, obręb 0015 Łętowo, obręb 0014 Żelazno; gmina Gniewino, obręb 0002 Chynowie, obręb 0006 Kostkowo, obręb 0008 Mierzyno, obręb 0012 Salinko, obręb Tadzino.

Z powyższą decyzją organu wojewódzkiego nie zgodzili się [.....], reprezentowany przez radcę prawnego [.....], i w ustawowym terminie wnieśli odwołania.

Jak wyjaśnił WSA w Warszawie w wyroku z 2 lutego 2016 r., VII SA/Wa 2436/15, w przypadku inwestycji liniowych, zakres postępowania musi odpowiadać interesowi prawnemu określonego podmiotu. Decyzja wydana w postępowaniu odwoławczym, którego przedmiotem jest inwestycja liniowa, może dotyczyć kwestionowanej decyzji tylko w tej części, w której odnosi się ona do interesu prawnego odwołującego się (podobnie wyrok NSA z 4 października 2016 r., II OSK 1412/16).

Pomimo tego, że zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji ze względu na swój liniowy charakter obejmuje wiele nieruchomości, a w konsekwencji stronami postępowania w jego przedmiocie może być wiele podmiotów, to interes prawny

każdego z nich nie dotyczy całej decyzji. Interes prawny poszczególnych stron postępowania o wydanie tego rodzaju zezwolenia dotyczy tej części decyzji, która dotyczy nieruchomości danej osoby. Innymi słowy, każdy z właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osób mających inne prawa do nieruchomości jest stroną decyzji o pozwoleniu na budowę, ale tylko w części dotyczącej jego nieruchomości.

Mając na uwadze przywołane powyżej orzecznictwo sądowoadministracyjne wniesione odwołania zostały rozpatrzone w części w jakiej zaskarżona decyzja dotyczy interesu prawnego Skarżących tj. w części dotyczącej działek:

- nr ewid. 53 i 58/4, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, stanowiących współwłasność [.....],
- nr ewid. 1/1, 1/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, stanowiących własność [.....]

W pozostałej części, tj. w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nie stanowiących własności [.....], postępowanie odwoławcze należało umorzyć z uwagi na fakt, iż zostało ono zainicjowane podaniem osób/podmiotów, które nie posiadają legitymacji do skutecznego wniesienia odwołania od ww. decyzji organu wojewódzkiego w części dotyczącej działek/nieruchomości, nie będących ich własnością.

Jak wynika z wyroku WSA w Warszawie z 12 marca 2019 r., I SA/Wa 1791/18, w sytuacji gdy postępowanie odwoławcze powinno zostać umorzone w części, organ powinien orzec jednocześnie, w odpowiednim zakresie, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 lub 2 oraz pkt 3 k.p.a. Takie rozstrzygnięcia, w tym umotywowane posiadaniem przez skarżącego interesu prawnego jedynie w odniesieniu do części decyzji, są powszechnie akceptowane w praktyce orzecznictwa administracyjnego i sądowoadministracyjnego (zob. wyroki: WSA w Warszawie z 20 sierpnia 2020 r., IV SA/Wa 2425/19; NSA z 13 maja 2016 r., I OSK 1770/14 i I OSK 1905/14; wyrok WSA w Olsztynie z 1 kwietnia 2015 r., II SA/OI 68/15).

Po rozpatrzeniu powyższych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r., poz. 418 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie Inwestor – Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. – złożył wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami m.in. działkami nr ewid. 1/1, 1/4, 53, 58/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, na cele budowlane.

Zgodnie z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199),

ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Pomorskiego z 24 września 2024 r., znak: WI-III.747.1.24.2024.EB, ustalając lokalizację strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii 400 kV Gdańsk Przyjaźń – Choczewo na terenie gmin Choczewo i Gniewino tj. na odcinku od SE Choczewo do słupa nr 65 (wraz ze słupem)”.

Z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor nabywa prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, na cele budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych).

Tym samym inwestor dokonał czynności, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne przedsięwzięcie, w części dotyczącej działek o nr ewid. 1/1, 1/4, 53, 58/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, jest zgodne z ustaleniami określonymi w ww. decyzji Wojewody Pomorskiego z 24 września 2024 r., znak: WI-III.747.1.24.2024.EB o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie, w części dotyczącej działek o nr ewid. 1/1, 1/4, 53, 58/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, nie narusza również warunków zawartych w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 16 kwietnia 2024 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.420.51.2023.MR.MC.28, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie linii 400 kV Choczewo – Gdańsk Przyjaźń (CWO – GDP), w wariantcie wybranym do realizacji określonym jako W1.

W tym miejscu mając na uwadze zarzuty dotyczące „zatwierdzenia projektu budowlanego i wydanie pozwolenia na budowę bez należytej analizy zgodności inwestycji z decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci

przesyłowej oraz wymaganiami ochrony środowiska”, „niedokonania przez organ I instancji wymaganej analizy wpływu inwestycji na środowisko”, wskazać należy co następuje.

Stosownie do art. 13 ust. 2 ww. ustawy z 24 lipca 2015 r., decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

Zgodnie zaś z brzmieniem art. 86 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzję o pozwoleniu na budowę.

Powyższe oznacza, że zarówno decyzja lokalizacyjna, jak i decyzja środowiskowa mają charakter wiążący i nie podlegają ponownej, samodzielnej ocenie merytorycznej przez organ architektoniczno-budowlany w toku postępowania o wydanie pozwolenia na budowę.

Obowiązkiem organu jest zatem zbadanie zgodności przedłożonego projektu budowlanego z ww. decyzjami. W niniejszej sprawie analiza taka została przeprowadzona. Organ I instancji stwierdził zgodność projektu budowlanego zarówno z decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jak i z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że organ wydający pozwolenie na budowę nie jest uprawniony do powtórnego badania wpływu inwestycji na środowisko w oderwaniu od ustaleń zawartych w decyzji środowiskowej, która pozostaje w obrocie prawnym.

Reasumując, organ I instancji prawidłowo uwzględnił wiążący charakter zarówno decyzji lokalizacyjnej, jak i środowiskowej. Przedłożony projekt budowlany został oceniony pod kątem zgodności z tymi aktami, a ustalenia w tym zakresie nie budzą wątpliwości. Tym samym powyższe zarzutu należy uznać za niezasadne.

Przechodząc do dalszej oceny, wskazać należy, że stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

Analiza akt sprawy nie wykazała aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji, w części dotyczącej działek o nr ewid. 1/1, 1/4, 53, 58/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, naruszał przepisy techniczno-budowlane.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Projekt budowlany został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane oraz aktualne zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 Prawa budowlanego. Projektant i sprawdzający złożyli oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Potwierdzić również należy kompletność przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego zawierającego projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany, do którego dołączono wymagane opinie, uzgodnienia, pozwolenia i sprawdzenia oraz informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego.

Zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Powyższy przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości w sprawie wydania pozwolenia na budowę, ani możliwości uzależnienia wydania tego pozwolenia od spełniania dalszych warunków. Jeśli zatem organ oceni przedłożony projekt jako zgodny z prawem nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Kompletność projektu budowlanego, jego sporządzenie i sprawdzenie przez osoby z odpowiednimi uprawnieniami, zgodność projektu z ustaleniami planu miejscowego, bądź warunkami zabudowy i innymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz dysponowanie przez inwestora nieruchomością na cele budowlane, musi skutkować wydaniem decyzji pozytywnej.

W tym miejscu odnosząc się do podnoszonych przez Skarżących kwestii „rekompensaty za utracone wartości działek i niemożności zrealizowania planów na tych działkach” wskazać należy, że z treści ww. art. 22 ust. 1 ww. ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. wynika, że ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje za odszkodowaniem. Stosownie do art. 22 ust. 7 ww. ustawy z dnia 24 lipca 2015 r., decyzje w zakresie odszkodowań wydaje wojewoda. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Inwestor albo podmiot, na rzecz którego następuje ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, na podstawie odrębnego porozumienia zawartego z wojewodą, pokrywają koszty ustalenia wysokości odszkodowań.

Powyższe kwestie nie podlegają rozpatrzeniu w toku postępowania w sprawie pozwolenia na budowę.

Mając na uwadze zarzut naruszenia „art. 7 ust. 1 w zw. z 13 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych poprzez brak zawiadomienia Strony o wszczęciu postępowania” wskazać należy, że zgodnie z art. 13 ust. 4 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w toku postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych zawiadomienia o wszczęciu postępowania skierowane do właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem wysła się na adres określony w katastrze nieruchomości, przy czym doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne. Zgodnie art. 1 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy kataster nieruchomości to kataster w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne. Stosownie zaś do art. 2 pkt 8 ww. ustawy kataster nieruchomości oznacza ewidencję gruntów i budynków. W świetle powyższego, to dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków stanowią podstawę do skutecznego doręczenia zawiadomień w postępowaniu administracyjnym prowadzonym na podstawie ww. ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

W niniejszej sprawie, jak wynika z dostępnych wypisów z ewidencji gruntów, Skarżący – [.....] - nie figurował jako właściciel ani użytkownik wieczysty

nieruchomości objętych wnioskiem. W związku z tym, organ nie miał obowiązku kierowania zawiadomienia do Skarżącego, ponieważ nie był on stroną postępowania w rozumieniu przepisów ww. ustawy.

Podsumowując – skoro Skarżący nie był ujawniony jako właściciel ani użytkownik wieczysty w ewidencji gruntów i budynków, a organ wysłał zawiadomienia na adresy wynikające z tej ewidencji, obowiązek informacyjny został dopełniony, a doręczenia uznaje się za skuteczne zgodnie z ustawą. Tym samym zarzut naruszenia przepisów dotyczących zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania jest niezasadny.

Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia art. 10 k.p.a., wskazującego na pozbawienie strony możliwości czynnego udziału w postępowaniu przed organem I instancji, wskazać należy, iż z jednolitego i utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że dla skuteczności zarzutu pozbawienia strony możliwości czynnego udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym koniecznym jest wykazanie, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło stronie przeprowadzenie konkretnych czynności procesowych, a w następstwie realizację przysługujących jej praw i nie mogło być konwalidowane na późniejszych etapach tego postępowania, jak również, że naruszenie to miało istotny wpływ na wynik sprawy. To do strony stawiającej zarzut należy więc wykazanie istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy strona powinna wykazać, że niezawiadomienie jej przed wydaniem decyzji o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych uniemożliwiło jej dokonanie w danym postępowaniu konkretnej czynności procesowej. Naruszenie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego ocenić należy z punktu widzenia uniemożliwienia stronie podjęcia konkretnie wskazanej czynności procesowej oraz wpływu tego uchybienia na wynik sprawy (zob. wyrok NSA z 9 lipca 2024 r., sygn. akt III OSK 2619/22). Ponadto jak wskazał WSA w Łodzi w wyroku z 12 czerwca 2024 r., sygn. akt II SA/Łd 102/24, nie stanowi podstawy do uchylenia decyzji sam brak zawiadomienia strony o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sytuacji, gdy jej czynny udział i tak nie mógłby doprowadzić do wydania rozstrzygnięcia odmiennego niż to wydane bez jej aktywnego uczestnictwa. W tak przedstawionej sytuacji uchylenie decyzji, z uwagi na naruszenie art. 10 § 1 k.p.a. nie będzie miało racjonalnych podstaw i mogłoby prowadzić do przewlekłości postępowania.

W niniejszej sprawie Skarżący, mimo że nie został zawiadomiony przez organ I instancji o toczącym się postępowaniu, to złożył odwołanie od decyzji, które zostało merytorycznie rozpatrzone przez organ II instancji – Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

W związku z powyższym należy uznać, że nawet jeśli doszło do uchybienia obowiązkowi proceduralnym przez organ I instancji, to uchybienie to zostało skutecznie naprawione w postępowaniu przed GINB. Ostatecznie uczestnik nie został pozbawiony prawa do czynnego udziału w postępowaniu, a jego uprawnienia wynikające z art. 10 § 1 k.p.a. zostały zrealizowane na etapie postępowania odwoławczego. Tym samym nie można uznać, że w sprawie doszło do naruszenia przepisów postępowania administracyjnego w stopniu, który mógłby mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Bez wpływu na niniejsze rozstrzygnięcie pozostaje również zarzut naruszenia art. 7, 8, 11, 77 § 1 oraz art. 107 § 3 k.p.a. Fakt, że strona nie zgadza się z przyjętym przez organy sposobem rozstrzygnięcia sprawy, nie oznacza, iż rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o wadliwie ustalony stan faktyczny. Postępowanie w przedmiotowej sprawie wbrew twierdzeniom odwołującej się było prowadzone w zgodzie z obowiązującymi

przepisami prawa, zgromadzony materiał dowodowy został wnikliwie rozpatrzony, a podjęte orzeczenie nie narusza żadnych ze wskazanych przepisów postępowania administracyjnego. Ponadto zaskarżona decyzja organu wojewódzkiego zawiera niezbędne elementy, o których mowa w art. 107§ 1 k.p.a.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy ww. decyzję Wojewody Pomorskiego z 20 czerwca 2025 r., w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę na działkach nr ewid. 1/1, 1/4, 53, 58/4, 158/6, obręb 0006 Choczewo, gmina Choczewo, powiat wejherowski, i umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę, na działkach nie stanowiących własności [.....]

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wniosek o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie z kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. radca prawny [.....] – pełnomocnik [.....]
2. [.....]
3. [.....]
4. [.....] – pełnomocnik PSE S.A.

Do wiadomości:

1. Pomorski Urząd Wojewódzki, ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r., o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1199)
2. Pomorski WINB w Gdańsku, ul. Na Stoku 50, 80-874 Gdańsk
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk
4. Urząd Gminy Choczewo, ul. Pierwszych Osadników 17, 84-210 Choczewo
5. Urząd Gminy Gniewino, ul. Pomorska 8, 84-250 Gniewino
6. Sekretariat DOR
7. aa

Informacje o przetwarzaniu danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych (Dz. Urz. UE L 119 z 4 maja 2016 r.) – zwanego dalej RODO):

1. Państwa dane osobowe będzie przetwarzał Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego (administrator) [kontakt: Główny Urząd Nadzoru Budowlanego w Warszawie (00-926), ul. Krucza 38/42].
2. W sprawach związanych z Państwa danymi osobowymi proszę się kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych wysyłając e-mail na adres iod@gunb.gov.pl lub poprzez skrzynkę ePUAP Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego /GUNB/skrytka.
3. Dane osobowe będą przetwarzane na podstawie art. 6 ust. 1 lit. cRODO, art. 10RODO, przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisów Prawa budowlanego w celu realizacji obowiązków wynikających z przepisów prawa.
4. Odbiorcami Państwa danych osobowych mogą być pozostałe strony i uczestnicy postępowania, ich pełnomocnicy, organy administracji publicznej, sądy i prokuratury.
5. Państwa dane osobowe przechowywane będą przez okres realizacji obowiązków wynikających z przepisów prawa oraz okres archiwizacji materiałów określony przepisami ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (do 50 lat od daty przekazania do archiwum).
6. Mają Państwo prawo:
 - a) dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii,
 - b) żądania ograniczenia przetwarzania danych (możliwości przetwarzania, z wyjątkiem przechowywania danych),
 - c) żądania sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, a także prawo do ich usunięcia, w sytuacji, gdy przetwarzanie danych nie następuje w celu wywiązania się z obowiązku wynikającego z przepisu prawa lub w ramach sprawowania władzy publicznej,
 - d) dostępu do informacji o źródle w zakresie, w jakim nie ma to wpływu na ochronę praw i wolności osoby, od której dane pozyskano, w przypadku gdy dane osobowe pozyskano z innego źródła.
7. Mają Państwo prawo wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych [ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa]
8. Podanie przez Państwa danych osobowych w zakresie wynikającym z przepisów prawa jest obowiązkowe.